



ת"פ 57852/07/17 - מדינת ישראל נגד אביב דיין, נתנאל יוסף, שלמה זארב

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 57852-07-17 מדינת ישראל נ' דיין (פורמלי)

ואח'

בפני כבוד השופטת אדנקו סבחת- חיימוביץ

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אביב דיין

2. נתנאל יוסף (נדון)

3. שלמה זארב (נדון)

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד עדי סעדיה

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד אבי אלפסי

גזר דין בעניינו של הנאשם 1

כתב האישום וההשתלשלות בתיק

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירות של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, עבירה לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז- 1977 (להלן: "**החוק**"), חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 ו- 29(א) לחוק ואיומים, עבירה לפי סעיף 192 ו- 29(א) לחוק.

על פי האמור בכתב האישום, ביום 10.7.2017 הגיעו הנאשמים ביחד עם אחר (להלן: "**האחר**") לביתו של דוד מאס על רקע מחלוקת בינו לבין הנאשם.

הנאשם ערך סריקה בדירה ובפרדס ולא מצא את שחיפש ולכן התקשר למתלוננים, א' ומ' ק', והורה להם להגיע

עמוד 1



למקום על מנת ליישב את המחלוקת. המתלוננים הגיעו לביתו של מאס והתפתח דין ודברים בינם לבין הנאשם. הנאשם והאחר אמרו למתלוננים "או שתביאו חצי מיליון ₪ או חומר בחצי מיליון" וכן "אם לא תחזירו את הסמים תצאו מהבית בחתיכות", והצמיד סכין לגרונו של א' בעוד האחר הצמיד סכין יפני לגרונו של מ' תוך שהוא אומר "אני אחליף לכם את הראשים". הנאשם והאחרים לקחו למתלוננים את הטלפונים הניידים שהיו ברשותם.

בהמשך, הגיעו שלושה אחרים (להלן: "האחרים") הצטרפו לנאשם והפרידו בין המתלוננים. הם הכניסו את א' לחדר השינה בבית ותקפו את המתלוננים באגרופים ובעיטות תוך שהם שוברים מראה על גופו של א' וחותכים את רגלו עם שבר ממנה בנוכחות הנאשם. בהמשך, הושיבו את שני המתלוננים ביחד והנאשם והאחרים החלו להכות אותם. האחר לקח מצת וקירב אותה לכיוון פניו של א'. בעת שהנאשם והאחרים השאירו את המתלוננים לבדם, א' מצא את הטלפון הנייד של מאס וחייג למשטרה, אך ניתק לאחר שהשיחה נענתה. מוקדנית המשטרה חייגה חזרה למכשיר הטלפון, אז נכנס האחר למקום, נטל את המכשיר, נתן אותו למאס כשהוא אוחז סכין בידו והורה לו לענות לשיחה ולומר שהכל בסדר.

כתוצאה מהמעשים נגרמו למ' המטומה בארובת עין שמאל, חתך באספקט אוקסיפיטלי מימין, המטומה בחזה, שבר בצלע מספר 6 והמטומה תת עורית נרחבת בהמיספרה השמאלית, שהם חבלות של ממש. לא' נגרמו חבלות בפנים, סימן חבלה באספקט אקסילרי וגבי של בית החזה מימין וחבלות ברגליים שהן חבלות של ממש.

2. לאורך כל האירוע נאשמים 2-3 המתינו מחוץ לבית בידעם על המתרחש בתוכו ולא עשו דבר למנוע זאת. הם הורשעו, על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בעבירה של אי מניעת פשע, עבירה לפי סעיף 262 לחוק והוטלו עליהם מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בבסיס ההסדר בעניינם של נאשמים 2-3 קושי ראיתי.

3. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירי שירות מבחן שסקרו את קורות חייו המורכבים ומפאת צנעת הפרט אתייחס אליהם בתמצית בפרק המתייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם וההליך הטיפולי בעניינו.

ראיות הצדדים לעונש

4. מטעם המאשימה נשמעו עדויותיהם של המתלוננים שסיפרו על הנזקים הגופניים והנפשיים שנגרמו להם. יצוין, כי בעניינם של השניים לא הוגשו תעודות רפואיות לגבי נזקים נמשכים מעבר לאמור בכתב האישום. מ' אף העלה טענות, כי בשל האירועים מושא כתב האישום הוא אינו עובד יותר, כך שנפגעה יכולתו להתפרנס, אך גם בעניין זה לא הובאו ראיות לגבי השתכרותו עובר לאירועים מושא כתב האישום ולאחריהם.

5. הנאשם הגיש מכתב המלצה ממעסיקו (טע/1).

טיעוני הצדדים לעונש

6. ב"כ המאשימה הפנתה לערכים המוגנים שנפגעו במעשיו של הנאשם שבאופן ברוטלי בצוותא עם אחרים,



פגע במתלוננים באופן קשה. חלקו של הנאשם הוא העיקרי ויש לראות במעשיו "מסע טרור" כלפי המתלוננים.

ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע, כי מתחם העונש ההולם הוא בין 20 ל- 36 חודשי מאסר בפועל ועתרה להעמיד את עונשו של הנאשם על 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי בגין עבירות אלימות מסוג פשע ועוון, קנס, התחייבות ופיצוי למתלוננים.

7. ב"כ הנאשם טען, כי אמנם הנאשם הורשע בביצוע המעשים בצוותא, אך כמפורט בכתב האישום ובעדות המתלוננים עצמם האחרים הם שהיכו אותם ולא הנאשם עצמו. ב"כ הנאשם הפנה לתיקון כתב האישום בעניינים של הנאשמים 2 ו- 3 שלא כלל תקיפה והסתתים בענישה צופה פני עתיד וטען, כי טעתה המאשימה כשביקשה להטיל את מלוא האחריות על הנאשם בלבד. ב"כ הנאשם ביקש להתעלם מעדויות המתלוננים בקשר לנזקים החורגים מהתיאור בכתב האישום, שכן לאלה לא צורפו ראיות.

ב"כ הנאשם ביקש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. הנאשם בן 24, בגיר-צעיר בעת ביצוע העבירה, מצוי בהליך שיקומי כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, ומאסר לרבות בדרך של עבודות שירות, יגדע את ההליך הטיפולי. הנאשם לא הופנה לבית משפט קהילתי אף שנמצא מתאים מבחינת שירות המבחן וזאת לנוכח התנגדות המאשימה.

לנוכח סיכוי ממשי להשתקם, יש להעדיף ענישה שיקומית על פני עתירת המאשימה.

הנאשם שהה במעצר חודש וחצי והיה נתון במעצר באיזוק אלקטרוני מיום 29.8.2017 ועד ליום 10.12.2018, והכל ללא הפרות.

בנסיבות אלה, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם ענישה צופה פני עתיד לצד פיצוי ופיקוח שירות המבחן, וככל שיוטל עליו מאסר בדרך של עבודות שירות, אזי לקבוע שזה יהיה לתקופה קצרה.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשה בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. במעשיו פגע הנאשם **בערכים החברתיים המוגנים** של הגנה על גופו של אדם, ביטחונו ושלווה נפשו.

בתי המשפט שבו וקבעו, כי על בית המשפט להרתיע את אלו המבקשים לפתור סכסוכים בכח הזרוע (ע"פ 9568/07 אבוטבול נ' מדינת ישראל (9.3.18)).

10. בחינת מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן מובילה למסקנה, כי זו מצוי ברף בינוני-גבוה.



11. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, עסקין באירוע חמור שיכול היה להסתיים אף בתוצאות חמורות יותר, בשים לב לשימוש בסכין ולכמות המעורבים בתקיפה כנגד המתלוננים.

אין בידי לקבל טענות ב"כ הנאשם, כי התקיפה בעיקרה בוצעה על ידי האחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה ולכן אין זה ראוי שהנאשם יישא בענישה בגין הנזקים שנגרמו באירוע כולו. עסקין בביצוע בצוותא. הנאשם הוא שהתקשר למתלוננים והורה להם להגיע למקום. הנאשם הוא הדומיננטי בחלקיו השונים של האירוע. ניתן היה בכל שלב משלבי האירוע להפסיק את תקיפתם הברוטלית של המתלוננים. בתחילה הנאשם ביחד עם האחר איים על המתלוננים בפגיעה קשה בחייהם אם לא ישיבו לו את הכסף או הסמים, וזאת תוך שימוש בסכין. בהמשך משלא קיבל את מבוקשו, הגיעו שלושה אחרים וביחד עמם תקף הנאשם את המתלוננים באופן שגרם לפגיעה בחלקי גופם השונים. זהותם של האחרים ידועה לנאשם, הוא שביקש להגן על זהותם וכפועל יוצר מכך למנוע את העמדתם לדין.

כמתואר בכתב האישום למתלוננים נגרמו פגיעות גופניות. למ' נגרמו המטומה בארובת עין שמאל, חתך באספקט אוקסיפיטלי מימין, המטומה בחזה, שבר בצלע מספר 6 והמטומה תת עורית נרחבת בהמיספירה השמאלית. לא' נגרמו חבלות בפנים, סימן חבלה באספקט אקסילרי וגבי של בית החזה מימין וחבלות ברגליים.

א' סיפר, כי הוא עבר ניתוח ולאחריו נזקק לשיקום נותרו צלקות על גופו הוא סובל מכאבים עד היום אך לא צורפו מסמכים רפואיים (התעודות הרפואיות בתיק התייחסו למתואר בכתב האישום ואלה לא הוגשו לנוכח התנגדות ב"כ הנאשם). הוא סיפר, כי במשך חודש לא יצא מביתו, הוא סיפר על המחירים האישיים ששילם בעקבות האירוע, וכי זה הותיר בו טראומה נפשית. אישר, כי הוא רוכש סמים באמצעות שליח שמגיע עד אליו.

מ' סיפר, על הבעיות הרפואיות מהן הוא סובל עד היום בשל התקיפה ועל ההשפעה של האירועים על מצבו הנפשי הקשה, וכי בשל כך אינו עובד מאז. גם בעניינו לא צורפו מסמכים רפואיים המעידים על נזקים מתמשכים כתוצאה מהאירוע. לדבריו, בעקבות קבלת טיפול רפואי שהותיר בו טראומה בעבר וחוויה דומה בקבלת הטיפול הרפואי לאחר התקיפה בתיק זה איבד אמון במערכת הבריאות ולכן לא פנה לקבלת טיפול רפואי חרף מצבו הרפואי.

די בתיאור נזקי המתלוננים בכתב האישום כדי ללמד על חומרתו של האירוע. מדובר בתקיפה בשלבים כאשר משלב לשלב זו מתעצמת ומסלימה. הנאשם הוא הדומיננטי באירוע ונוכח בו מראשיתו ועד סיומו ובשום שלב לא עשה כל ניסיון להביא להפסקתו. גם בעת התקיפה על ידי האחרים הנאשם נכח במקום ולקח חלק פעיל בתקיפת המתלוננים. מדובר באירוע מתוכנן מראש, בו הנאשם הורה למתלוננים להגיע למקום ועם הגיעם הוצא אל הפועל המעשה, כך שאין מדובר באירוע ספונטני.

12. מדיניות הענישה בעבירות אלימות הינה של החמרה. העונש המוטל תלוי בעיקר בנסיבות הקונקרטיות של המעשה, אופי התקיפה, רקעה, תוצאותיה, הסיכון שגרמה וכו'.

בחינת הענישה הנוהגת מעלה, כי במקרים דומים הוטלו עונשי מאסר בפועל ובמקרים חריגים הוטלו עונשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות (רע"פ 9543/16 מוחמד נ' מדינת ישראל (12.3.17), ע"פ 941/13 פרץ ואח'.



נ' מדינת ישראל (26.11.13), ע"פ (מרכז) 42429-02-15 אטיאס נ' מדינת ישראל (5.7.15), עפ"ג (חיפה) 4007-01-16 איגור וולקוביץ נ' מ"י (18.2.16) ות"פ (מרכז) 60475-06-15 מדינת ישראל נ' קניאס (03.11.16).

13. נוכח מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירות, אני קובעת, כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין 10 ל- 30 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

14. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים המצדיקים סטיה ממתחם העונש לחומרא או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

15. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**.

בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה יש להתחשב בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

הנאשם יליד 1973, לחובתו הרשעה מפברואר 2018 בעבירת איומים. נסיבות חייו של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן אינן קלות, בשים לב לנסיבות הקשורות למשפחתו והתנאים בהם גדל.

בתסקיר הראשון ציין שירות המבחן, כי הנאשם התקשה לקחת אחריות ונקט באופן מצמצם בהתייחסו לכתב האישום. הנאשם שולב בטיפול במשך 4 חודשים בקבוצה ייעודית לעצורי בית, בתחילה שיתף פעולה, אך בהמשך התקשה להתמיד בטיפול ונקט בגישה פאסיבית, עד כדי הפסקת הטיפול. הקשר עם שירות המבחן היה לקוי מצד הנאשם.

בתסקיר השני שירות המבחן התייחס למצבו הרפואי הקשה של הנאשם ולכך שהדבר משפיע על יכולתו לשתף פעולה, וכי זה נתון במצוקה רגשית וחווה חוסר אונים נוכח העדר תעסוקה והתלות שלו באחרים. הנאשם הביע רצון לקחת חלק בטיפול. בבדיקות שתן שנערכו לו, נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס, אך בבדיקה שנערכה בדצמבר 2018 לא נמצאו שרידי סם. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם מתמודד עם מכלול קשיים וזקוק למענה בהיבטים שונים של חייו, והוסיף שהנאשם זקוק למסגרת טיפולית הדוקה ואינטנסיבית שתיתן מענה לכל צרכיו. בנסיבות אלה, המליץ שירות המבחן לבחון התאמתו של הנאשם לבית משפט קהילתי. בתסקיר נוסף שהוגש על ידי שירות המבחן ובשים לב להתרשמותו מהכרה ראשונית של הנאשם בבעייתיות במצבו ובדפוסיו השוליים, המוטיבציה לשינוי התנהלותו, שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, מאמציו למסור דגימות שתן והנזקקות הטיפוליות, המליץ שירות המבחן על העברת עניינו לבית המשפט הקהילתי. נוכח התנגדות המאשימה, התיק לא הועבר לבית המשפט הקהילתי.

בתסקירו האחרון, שירות המבחן עדכן שבדיקות השתן שנערכו לנאשם נמצאו נקיות משרידי סם, הנאשם עובד באופן רציף והחל ממרץ 2019 שולב בקבוצה ייעודית לטיפול באלימות והוא מגלה מעורבות בתהליך. שירות המבחן שב וציין, כי הודאת הנאשם הייתה חלקית ויש פער בין האמור בכתב האישום המתוקן לבין התייחסות



הנאשם. שירות המבחן התרשם, כי הסיכון להישנות מעשי אלימות הוא גבוה, וכי יתכן שחומרת התוצאה אף היא תהיה גבוהה. לצד זאת, התייחס שירות המבחן לגילו הצעיר של הנאשם, ליציבות התעסוקתית כיום, ההירדרדות במצבו הרפואי במהלך שהותו בתנאי איזוק אלקטרוני, המחירים ששילם הנאשם בגין המעשה וההרתעה של הליך זה עליו. נוכח כל אלה, המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך 18 חודשים, וככל שיסבור בית המשפט להטיל עונש מאסר, המליץ שירות המבחן כי זה ירוצה בדרך של עבודות שירות.

16. המעסיק של הנאשם בחודשים האחרונים דיווח (טע/1), כי הנאשם מקפיד להגיע לכל יום עבודה ובזמן, וכי הוא מרוצה מהעבודה המקצועית של הנאשם שהינו מסור, אחראי, אכפתי ואמין.

17. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בענישה שהושתה על הנאשמים 2-3, ענישה צופה פני עתיד בעת גזירת דינו של הנאשם. אין בידי לקבל גישה זו לנוכח הפער בין המעשים בהם הורשע הנאשם, תקיפה קשה של המתלוננים בצוותא עם אחרים בעוד הנאשמים 2-3 הורשעו בעבירה של אי מניעת פשע בלבד.

18. ענישה היא לעולם אינדבידואלית, אך יש לתת את הדעת גם לשיקולים של אחידות הענישה במקרים המתאימים:

"עקרון אחידות הענישה הוא כלל חשוב הבא למנוע קיום הפלייה בין שווים או דומים, למען עשיית צדק עם נאשמים, ולצורך שמירת אימון הציבור בהליך הפלילי" (ע"פ 9792/06 חמוד נ' מדינת ישראל, (1.4.07), פסקה 15).

נוכח הפער המהותי בין העבירות בהן הורשע הנאשם לבין העבירה בה הורשעו הנאשמים 2-3, לא מצאתי שיש לגזור מהענישה שהושתה עליהם לעניינו של הנאשם שבפניי.

19. אני ערה להליך הטיפולי בו החל הנאשם, אף אם הוא בראשיתו, ולכך שענישה קונקרטיית תקטע הליך זה, אך נוכח חומרת המעשים אין מנוס מתוצאה זו. בשים לב לגילו הצעיר של הנאשם, הודאתו במיוחס לו, לכך שלחובתו הרשעה אחת מאוחרת, לנסיבות חיו הקשות, הימצאותו בתנאי מעצר באיזוק אלקטרוני משך תקופה ארוכה והירתמותו להליך טיפולי אני סבורה שיש למקם את עונשו של הנאשם מעט מתחת לאמצע מתחם העונש ההולם.

מתחם הקנס והפיצוי

20. בהתאם לסעיף 40ח' לחוק העונשין **"קבע בית משפט כי מתחם העונש ההולם כולל עונש קנס, יתחשב, נוסף על האמור בסעיף 40ג(א) במצבו הכלכלי של הנאשם, לצורך קביעת מתחם הקנס ההולם".**

משכך, בקביעת מתחם הקנס על בית המשפט להתחשב בחומרת העבירות ובמצבו הכלכלי האישי של הנאשם.



בתוך כך, על בית המשפט לתת דעתו לכך שלנאשם זכות לקיום בסיסי שיבטיח תנאי מחיה מנימאליים בכבוד (בג"צ 10662/04 חסן נ' המוסד לביטוח לאומי (28.2.12)).

21. לא הוצגו בפניי ראיות אודות מצבו הכלכלי של הנאשם, למעט העובדה שהוא שב למעגל העבודה רק לפני חודשים ספורים, כאשר מאז ביצוע העבירה היה נתון בתנאים מגבילים שלא אפשרו יציאתו לעבודה.

22. עסקינן בעבירות אלימות שגרמו למתלוננים חבלות של ממש בחלקי גוף שונים ועל כן יש להטיל רכיב של פיצוי על הנאשם.

23. תיקון 113 לא קבע שיש לקבוע מתחם לעניין הפיצוי ואת אופן קביעתו. ברע"פ 2174/11 רמי לוזון נ' מדינת ישראל (25.05.2011), נקבע כי קביעת הפיצוי לא קשורה ליכולתו הכלכלית של הנאשם וניתן לפרוס לתשלומים אם יש צורך בכך. עוד נקבע שיש להעדיף פיצוי על פני קנס (ע"פ 4666/12 עמי גורבץ נ' מדינת ישראל (08.11.2012)).

24. נוכח הענישה המוחשית שתוטל על הנאשם והפיצוי לא מצאתי להטיל רכיב של קנס וחלף זאת יחתום הנאשם על התחייבות להימנע מעבירה.

25. נוכח כל האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 16 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו מיום 13.7.17 עד יום 29.8.17.
- הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 4.9.19 בשעה 8:00 בבית המעצר ניצן ברמלה. תשומת לב הנאשם, כי באפשרותו לפנות, מבעוד מועד, לענף אבחון ומיון בשב"ס בטלפונים 08-9787336 ו- 08-9787377.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג פשע.
- ג. 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות מסוג עוון.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי בסך ₪ 5,000 לכל אחד מהמתלוננים, ע"ת 2 מר' מ' ק' וע"ת 3 א' ק'. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 1.8.19.
- ה. הנאשם יחתום על התחייבות בסך ₪ 5,000 להימנע במשך שנתיים מכל עבירת אלימות. ההתחייבות תיחתם עוד היום במזכירות בית המשפט. לא יחתום הנאשם על ההתחייבות ייאסר למשך 30 ימים.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי.



ניתן היום, כ' סיוון תשע"ט, 23 יוני 2019, בהעדר הצדדים.